Р Е Ш Е Н И Е
№ 3277

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7156** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) срещу решение от 24.03.2013г., по н.а.х.дело № 17838/2012 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателна колегия, 98 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 0215/28.05.2012 година, издадено от председателя на КРС, с което на основание чл. 83, ал. 1 ЗАНН и чл. 325, ал. 1 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения на М. ЕАД на основание чл.325, ал.1, във вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ е наложено наказание „имуществена санкция" в размер на 60 000 лв. за нарушение по чл.325, ал.1, във вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга /Функционалните спецификации/, във вр. чл.2.7.1 от Разрешение № 01395/08.04.2009 г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги, включени в стандарта G. и/или U. /Разрешението/.

Касаторът твърди, че съдебното решение е постановено при нарушение на материалния закон - касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Излага подробни съображения в подкрепа на тезата, че нарушението е установено по несъмнен начин и дадената от административнонаказващия орган правна квалификация е правилна. Изразява искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на Софийски районен съд и да потвърди наказателното постановление.
Ответникът - М. ЕАД, редовно и своевременно уведомен за съдебното заседание, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и предлага същата да се уважи.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, VI – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка чл. 63 от ЗАНН и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.
Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 0215/28.05.2012г., издадено от председателя на КРС. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.
Отговорността на М. ЕАД е ангажирана на основание чл. 325, ал. 1, вр. чл. 336 ЗЕС, вр. чл. 2.7.1. от разрешението, вр. чл. 31 ал.1 от Функционалните спецификации. Съгласно чл. 31 ал.1 от Функционалните спецификации, действала към момента на деянието, в случай че не са налице основанията за отказ по чл. 30, ал. 1 и 2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера/та, съобразно определеното в настоящите функционални спецификации, процедурата по чл. 24, ал. 1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители.
Разпоредбата на чл. 325, ал. 1 ЗЕС гласи, че който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лева. Нормата на чл. 336 от същия закон предвижда, че за нарушения по чл. 325, извършени от еднолични търговци или юридически лица, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби. Дружеството е санкционирано за нарушение на т. 2.7.1 от издаденото на М. ЕАД Разрешение № 01395/08.04.2009 г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги, включени в стандарта G. и/или U..
Посочената като нарушена правна норма в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление изисква да е доказано нарушение на условията на издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс. Такова разрешение е издадено на М. ЕАД. Правилото на т.2.7.1. от разрешението, цитирана като нарушена в наказателното постановление, задължава М. ЕАД да осигури възможност на своите абонати да запазват национално значим

номер при промяна на доставчика на телефонна услуга. Текстът на т. 2.7.1 от разрешението е идентичен с чл. 134, ал. 1, т. 3 от ЗЕС в редакцията към момента на извършване на деянието. Доколкото Функционалните спецификации са издадени на основание чл. 134, ал. 3 от ЗЕС , то нарушението на чл.31 ал. 1 от ФС следва да се квалифицира по чл. 335 от ЗЕС като нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове , а не като нарушение на чл. 325, ал.1 от ЗЕС. Санкционните норми на чл. 325, ал. 1 и чл. 335 от ЗЕС се различават по състав на административното нарушение и размер на санкцията. Отказът за пренос на номер, не може да се приеме за нарушение на условията на разрешението и съответно за нарушение на чл. 325 ал.1 от ЗЕС. След като съществува изричната законова разпоредба на чл. 134 ал.1 от ЗЕС, нарушението й води до налагане на наказание на основание чл. 335 от ЗЕС. Конкретните задължения за предприятието при осъществяване на пренос не произтичат от издаденото му разрешение, а от закона, като техническите правила и процедурата при осъществяване на преносимост при промяна на доставчика се уреждат във Функционални спецификации съгласно чл.134, ал.3 ЗЕС и чл.1 от ФС. Самите Функционални спецификации се приемат от Комисията след обществено обсъждане. Допуснатото съществено процесуално нарушение, предвид погрешната правна квалификация и неправилното приложение на санкционната норма обоснова краен извод за незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление, поради което решението на СРС за неговата отмяна следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.03.2013г., по н.а.х.дело № 17838/2012 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателна колегия, 98 състав.
Решението е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.